

Dataskydd.net Sverige
Alsnögatan 18
116 41 Stockholm

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Nässjö 2017-08-26

Remissyttrande över en anpassning till dataskyddsförordningen – kreditupplysningslagen och några andra författningar – Ds 2017:26 (Ju2017/05721/L2)

Dataskydd.net är en svensk ideell, partipolitiskt obunden förening som verkar för bättre tekniskt och juridiskt dataskydd för privatpersoner i Sverige. Det här dokumentet är publicerat med licensen .

Dokumentet börjar med en sammanfattning där tillstyrkanden och avstyrkanden listas per kapitel i promemorian där förslagen förekommer. Sedan följer särskild behandling av koncept i den europeiska dataskyddslagstiftningen som promemorian, i vår mening, missförstått eller stridit emot. Sedan följer kommentarer på var och en av förslagen till lagändringar och till sist har vi inkluderat en källförteckning med webblänkar där möjligt.

Innehållsförteckning:

<i>Sammanfattning av förslag</i>	2
<i>Det allmänna intresset</i>	2
<i>Ändamål och rättslig grund är inte samma sak</i>	3
<i>EU-förordningar, EU-domstolen och stadgan</i>	5
<i>Om lagförslagen</i>	5
<i>Kreditupplysningslagen (KUL)</i>	5
<i>Fastighetsmäklarförordningen</i>	7
<i>Källförteckning</i>	9

Sammanfattning av förslag

Sammanfattning.

Tillstyrker förslag i delkapitel: 5.3, 5.5, 5.7, 5.8, 5.10, 5.11, 5.12, 5.13, 5.14,

Avstyrker delvis förslag i delkapitel: 5.2, 5.4, 5.6, 5.15.

Avstyrker förslag i delkapitel: 5.9,

Det allmänna intresset

I vårt remissyttrande över SOU 2017:39 Ny dataskyddslag framhöll vi att myndigheters verksamhet inte per definition kan vara ett allmänt intresse.¹ I denna promemoria görs ytterligare påståenden om allmänna intressen.

Ett allmänt intresse eller ett allmänintresse kan så klart i teorin definieras hur som helst. Skälen i dataskyddsförordningen ger ingen särskild ledtråd om vad en absolut gräns för det allmänna intresset skulle vara, även om många skäl exemplifierar allmänna intressen med folkhälsa.² Det behöver inte vara ett uttryck för vad som egentligen är ett allmänt intresse, utan kan vara ett uttryck för vilka intressegrupper som varit mest aktiva i påverkansarbetet när dataskyddsförordningen fortfarande var föremål för politiska förhandlingar.

I Niklas Dahls examensarbete *Tillvaratagandet av allmänna intressen*, skrivet vid Juridiska fakulteten i Lund vårterminen 2014,³ framhåller Dahl att allmänintresset är vad helst politikerna bestämmer att det ska vara.⁴ Det behöver inte gynna en bredare grupp människor, utan kan också vara till gagn för bara ett fåtal, och allmänintresset kan också bestämmas utifrån ekonomiska faktorer.⁵ Till exempel kan politiker bestämma att en viss sektor (eller ett visst företag) är så viktig(t) att det ligger i allmänintresset att subventionera eller på annat sätt stödja sektorn eller företaget.

Promemorian förefaller ha ägnat sig åt någonting liknande det senare, när det hävdar att kreditupplysning och inkassoverksamhet är av allmänt intresse för att enskilda intressenter på marknaden genom sådana institutioner får förenklade transaktioner.⁶ Synsättet finner emellertid inte stöd i dataskyddsförordningen.

I den engelska språkversionen av dataskyddsförordningen används begreppet *public interest* som betyder ”*the welfare or well-being of the general public; commonwealth*” eller ”*appeal or relevance to the general populace*.”⁷ I den rumänska språkversionen används begreppet *interes public*, som återigen betyder ”*care privește pe un popor întreg: interes public*” [översättning: som angår/härrör till en hel befolkning].⁸ Det finns alltså skäl att tro att dataskyddsförordningens *allmänintresse* inte är det formbara *allmänintresse* som finns i svensk rätt.

Enligt dataskyddsförordningen skäl 47 är ”[s]ådan behandling av personuppgifter som är absolut nödvändig för att förhindra bedrägerier utgör också

¹Dataskydd.net:s remissyttrande över SOU 2017:39 Ny dataskyddslag.

²Dataskyddsförordningen skäl 54, skäl 159.

³Dahl, Niklas, *Tillvaratagandet av allmänna intressen*, examensarbete på juristprogrammet, Lunds universitet, VT 2014.

⁴Ibid., s. 21.

⁵Ibid., s. 17.

⁶Ds 2017:26, s. 39.

⁷Random House Dictionary, 2017.

⁸<https://dexonline.ro/definitie/public> def. Șăineanu, ed. VI (1929).

ett berättigat intresse för berörd personuppgiftsansvarig,” det vill snarare ett *berättigat intresse* enligt dataskyddsförordningen artikel 6.1.f, än ett allmänt intresse enligt artikel 6.1.e. Av dataskyddsförordningen skäl 71 framgår att ”[b]eslutsfattande[, så som avslag på en kreditansökan,] grundat på [automatisk] behandling, inbegripet profilering, bör /.../ tillåtas när det uttryckligen beviljas genom unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av, inbegripet för sådan övervakning och sådant förebyggande av bedrägerier och skatteundandragande som genomförs i enlighet med unionsinstitutionernas eller de nationella tillsynsorganens bestämmelser, standarder och rekommendationer samt för att sörja för tillförlitlighet hos en tjänst som tillhandahålls av den personuppgiftsansvarige, eller när det krävs för ingående eller genomförande av ett avtal mellan den registrerade och en personuppgiftsansvarig[.] Denna form av uppgiftsbehandling bör /.../ omgärdas av lämpliga skyddsåtgärder, som bör inkludera specifik information till den registrerade och rätt till mänskligt ingripande, att framföra sina synpunkter, att erhålla en förklaring till det beslut som fattas efter sådan bedömning och att överklaga beslutet[.]”

Kreditupplysningslagen bör således snarare motiveras utifrån att det är *berättigat* att sammanställa kreditupplysningar och tillhandahålla inkassotjänster, eftersom det förenklar transaktioner, snarare än att det är ett *allmänt intresse*. Den här synen på ett berättigat intresse avviker lite från den *intresseavvägning* som tidigare varit fallet i svensk dataskyddsrätt: det berättigade intresset är i denna syn *inte* ett undantagstillstånd som den personuppgiftsansvarige kan åberopa när lagstiftaren inte förutsett dess behov, utan ett sätt att skapa en rättslig grund för behandlingar som *är* förutsägbara men som inte täcks av någon av de andra rättsliga grunderna. Det är ett sådant synsätt som klargör att ett berättigat intresse inte innebär att den personuppgiftsansvarige kan undvika att uppfylla förpliktelser mot den enskilde registrerade, till exempel på det sätt som anges i dataskyddsförordningen skäl 71.

Ändamål och rättslig grund är inte samma sak

Som redan påtalats av utredningen om en ny brottsdatalog har det skett en sammanblandning mellan vad som i dataskyddsrättslig mening är särskilt bestämda ändamål och tillåtna rättsliga grunder för behandling.⁹ Promemorian om en anpassning till dataskyddsförordningen – kreditupplysningslagen och några andra författningar är inget undantag.

Om en registerförfattning tar på sig att etablera ett ändamål med en be-

⁹SOU 2017:29, s. 240–241.

Informationshanteringsutredningen anser att det har skett en sammanblandning mellan vad som i dataskyddsrättslig mening är särskilt bestämda ändamål och tillåtna rättsliga grunder för behandling. Det finns enligt den utredningen risk att tillämparen blandar samman ändamål med rättslig grund och godtar ett i författning bestämt allmänt ändamål som ett särskilt och tillräckligt preciserat ändamål och drar den felaktiga slutsatsen att personuppgiftslagens krav därmed är uppfyllda. /.../

Utredningen anser att det finns fog för Informationshanteringsutredningens uppfattning att vad som i dataskyddsrättslig mening är tillåtna rättsliga grunder för behandling och vad som är renodlade ändamålsbestämmelser ibland har blandats samman. En sådan sammanblandning kan leda till att tillämparen förväxlar rättslig grund med ändamål och godtar ett i författning angivet allmänt ändamål som ett särskilt och tillräckligt preciserat ändamål. Det är därför viktigt att det görs tydligare skillnad mellan bestämmelser om rättslig grund och ändamålsbestämmelser.

Fel rättsliga grund.

Dataskyddsförordningens skäl 71 innebär att utredaren valt fel rättsliga grund för rättfärdigandet av specialreglerna i Kreditupplysningslagen.

handling, så är det ändamålet inte en rättslig grund. Promemorian gör det inte uppenbart att detta har förståtts av utredaren.¹⁰

Bedömningen som görs i promemorian är så klart färgad av att utredaren betraktar fastställandet av ändamål och fastställandet av rättslig grund för behandling som i princip samma sak, vilket det inte är. Ett ändamål kan (och ska)¹¹ fastställas av den personuppgiftsansvarige givet att denna får en rättslig förpliktelse eller ett berättigat intresse. Vårt synsätt reflekteras i dataskyddsförordningens skäl 50:

Den rättsliga grund för behandling av personuppgifter som återfinns i unionsrätten eller i medlemsstaternas nationella rätt kan också utgöra en rättslig grund för ytterligare behandling. För att fastställa om ett ändamål med den ytterligare behandlingen är förenligt med det ändamål för vilket personuppgifterna ursprungligen insamlades bör den personuppgiftsansvarige, efter att ha uppfyllt alla krav vad beträffar den ursprungliga behandlingens lagenlighet, bland annat beakta alla kopplingar mellan dessa ändamål och ändamålen med den avsedda ytterligare behandlingen, det sammanhang inom vilket personuppgifterna insamlats, särskilt de registrerades rimliga förväntningar till följd av förhållandet till den personuppgiftsansvarige i fråga om den art, den planerade ytterligare behandlingens konsekvenser för de registrerade samt förekomsten av lämpliga skyddsåtgärder för både den ursprungliga och den planerade ytterligare behandlingen.

– Dataskyddsförordningen, (delar av) skäl 50.

Jämför omständigheten att Kronofogdemyndigheten ska pröva ärenden om skuldsanering och ärenden om omprövning av ett beslut om skuldsanering (Skuldsaneringslag 4 §): denna förpliktelse medför ett behov av registrering av de skuldsaneringar som ska prövas, varför Kronofogdemyndigheten i ändamål att uppfylla skyldigheten att pröva ärenden kan behandla uppgifter. Genom att inte överta skyldigheten från Kronofogdemyndigheten att uppfylla vissa av principerna i dataskyddsförordningen artikel 5 (så som ändamålsbegränsningen) riskerar inte lagstiftaren att lura Kronofogdemyndigheten att den inte behöver beakta de andra principerna i dataskyddsförordningen artikel 5 (så som dataminimering, lagringsminimering, korrekthet, integritet och konfidentialitet och ansvarsskyldighet).

För att aktörer verksamma inom familjerätt och förmögenhetsrätt ska kunna behandla uppgifter för ändamål som inte är förenliga med ändamål de redan specificerat på en befintlig rättslig grund, behöver de ta i beaktande den icke uttömmande listan i dataskyddsförordningen artikel 6.4. Om lagstiftaren vill begränsa deras uppgiftsbehandling till specifika ändamål bör lagstiftaren göra detta

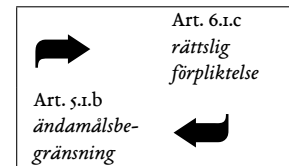
¹⁰Ds 2017:26, s. 38 anger till exempel

Exempel på rättsliga förpliktelser i lagar och förordningar på familjerättens och den allmänna förmögenhetsrättens områden är kraven att Skatteverket ska föra ett äktenskapsregister (16 kap. 1 § äktenskapsbalken), att Bolagsverket ska föra ett konkursregister (15 kap. 5 § konkurslagen), att Fastighetsmäklarinspektionen ska föra ett register över registrerade fastighetsmäklare (22 § fastighetsmäklarförordningen), att Kammarkollegiet ska föra ett register över trossamfund med vigselställstånd och deras förordnade vigselförrättare (2 § förordningen om register över vigselförrättare inom trossamfund), att överförmyndaren ska föra register över föräldraförvaltningar och ställföreträdarskap (9 § förmynderskapsförordningen) och att Kronofogdemyndigheten ska registrera ärenden i skuldsaneringsdatabasen (3 § skuldsaneringsförordningen [2016:689]).

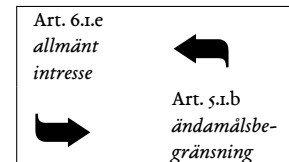
vilket så klart formellt kan vara en korrekt tolkning av rättslig förpliktelse (eftersom registreringsplikten är kodifierad i lag), men knappast är en användbar eller rimlig begränsning av begreppet rättslig förpliktelse, som ju borde innefatta sådana skyldigheter som med nödvändighet innebär någon sorts registrering.

¹¹Se dataskyddsförordningen art. 5.2 (ansvarsskyldighet).

1. Ändamålet är lagstadgat, därför förpliktar det.

2. Ändamålet är lagstadgat, därför är det ett allmänt intresse.

Cirkelresonemang (exempel).

SparL har i 3 § punkt 2 en ändamålsbegränsning utan juridisk bas. Det vill säga, ändamålet med Skatteverkets personadressregister anges vara att kunna ta ut uppgifter om namn och adress genom urvalsdragning för direktreklam, opinionsbildning eller samhällsinformation eller annan därmed jämförlig verksamhet. Ändamålsbegränsningen uppfyller förvisso kraven i dataskyddsförordningens artikel 5.1.b (ändamålsbegränsning) men det är inte uppenbart vilka villkor i dataskyddsförordningens artikel 6 som åberopas för behandlingen i 3 § punkt 2. Är det ett allmänt intresse att Skatteverket kan behandla uppgifter för att lämna ut dem till direktreklamföretag (artikel 6.1.e)? Eller är det en rättslig förpliktelse för Skatteverket att tillhandahålla urvalsdagna personuppgifter för opinionsbildning och samhällsinformation (artikel 6.1.c)? Förordning (2007:780) med instruktion för Skatteverket anger inte att Skatteverket skulle ha några sådana rättsliga förpliktelser, och inte heller regleringsbrevet antyder att Skatteverket skulle ha förpliktelser gentemot varesig opinionsbildare eller reklamkare.

genom att reglera aktörernas handlingsutrymme snarare än genom att reglera principerna för behandlingen direkt. Det kan till exempel göras med hänvisning till dataskyddsförordningen skäl 71, eller genom att förtydliga att vidare behandling för andra ändamål inte är berättigad enligt dataskyddsförordningen artikel 6.1.f (se även ovan, s. 2).

Men invändningarna mot att sammanblanda ändamål och rättslig grund är inte bara teoretiskt tillfredsställande utan har en praktisk karaktär för enskilda (registrerade). Om den personuppgiftsansvarige har en skyldighet att ta ställning till och dokumentera sitt efterlevande av principerna i dataskyddsförordningen artikel 5, givet deras skyldigheter och uppdrag, är det större sannolikhet att den enskilde kan få tag på information enligt artiklarna 13, 14 och 22 som låter denne utöva sina rättigheter effektivt. Istället för att behöva utveckla en god kännedom om systemet för registerförfattningar, kan den enskilde förlita sig på de rättigheter hen har enligt dataskyddsförordningen och EU:s stadga.

EU-förordningar, EU-domstolen och stadgan

Så vitt vi förstår återstår problemet att lösa hur de svenska registerförfattningarna ska anpassas efter EU-domstolens praxis, och särskilt domstolens tolkningar av dataskyddsförordningen eller dataskyddslagstiftning mot bakgrund av EU:s stadga för grundläggande rättigheter.¹² Eftersom dessa nya rättsförhållanden i princip borde innebära att Sverige har något liknande en konstitutionsdomstol på dataskyddsområdet, behöver både regeringen, dess tjänstemän och lagstiftaren i riksdagen förbereda sig på att man inte på samma sätt som tidigare trivialt kan åsidosätta enskildas rättigheter.

Den direkta tillämpningen av dataskyddsförordningen i Sverige innebär att EU-domstolens uttalanden om dataskyddsförordningens innebörd även gäller för svenska myndigheter och registerförfattningar. Det kan till exempel röra omfattningen av enskildas rättigheter eller möjligheten för myndigheter att hitta nya ändamål för redan insamlade uppgifter enligt förordningens artikel 6.4.

Svensk lagstiftning kan i och med ovanstående omständigheter komma att påverkas av rättstvister som uppstår i ett annat medlemsland. Till exempel sådana länder där privatpersoner och organisationer, till skillnad från i Sverige, har möjlighet att efterfråga rättslig prövning av lagstiftning eller där det är enklare att utkräva tjänstemannaansvar eller direkt ansvar av myndigheter.

Om lagförslagen

Kreditupplysningslagen (KUL)

Sammanfattning.

KUL 5 § 2 st är onödig, eftersom den personuppgiftsansvarige ändå är ansvarig att göra en ändamålsbegränsning. KUL 5 § 5 st har länge ansetts vara mindre än optimal lagstiftningsteknik och borde ha åtgärdats. KUL 5 § 4 st borde ändras på sådant sätt att privatpersoner *har* rätt att invän-

¹²Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, Europeiska unionens officiella tidning nr C 083, 30/03/2010 s. 0389 – 0403.

da. Den rättsliga grunden för KUL bör inte presumeras vara allmänt intresse. KUL 11 § saknar hänvisningar till dataskyddsförordningen artikel 22 (*profilering*).

KUL 5 § exemplifierar problemet med att försöka frånta den personuppgiftsansvarige ansvaret att göra ändamålsbegränsningen. Redan 2001 förklarade regeringen att den avsåg att ”i lämpligt sammanhang återkomma till frågan om en generell reglering av förhållandet mellan reglerna i kreditupplysningslagen och reglerna i TF och YGL.”¹³ Denna tidpunkt verkar sexton år senare ännu inte har infunnit sig, med följd att KUL innehåller ett antal bestämmelser som hänvisar till grundlagarna utan att egentligen vara begriplig.

Vad betyder det till exempel att ”uppgifter om fysiska personer får samlas in endast för kreditupplysningsändamål” (KUL 5 § 2 st) så länge detta inte skulle ”skulle strida mot bestämmelserna i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen” (KUL 5 § 5 st)? Förhållandet mellan TFL, YGL och dataskyddslagstiftningen regleras redan genom förslaget till ny dataskyddslag, och behöver inte återregleras i KUL.¹⁴ Rimligen är kreditupplysningsbolag redan förmögna att utifrån sin verksamhet fastställa ändamål med uppgiftsbehandlingar, och lagstiftarens uppdrag kan i sådana fall snarare vara att avgränsa hur ändamålen fastställs.

KUL 6 § är i sådana fall bättre konstruerad: även då ändamålet med behandlingen är att skapa en så god bild av en privatpersons kreditförmåga som möjligt, när sådan privatperson ansökt om kredit, får man *inte* använda uppgifter som listas i dataskyddsförordningen artikel 9 i beaktande för den bedömningen, och bara i ett begränsat antal fall ta del av uppgifter som listas i dataskyddsförordningen artikel 10.

Vi är negativa till att privatpersoner fråntas rätten att invända mot behandling av personuppgifter som sker i kreditupplysningsverksamhet (KUL 5 § 4 st). En av avsikterna med EU:s nya dataskyddsförordning är att stärka konkurrensen mellan företag som håller en hög nivå av dataskydd. Om konsumenter inte kan välja vilka företag de interagerar med, har företagen inga incitament att arbeta med *goodwill* och får också färre incitament att upprätthålla en hög nivå av säkerhet i sina IT-system. Till skillnad från vad promemorian påstår, betyder inte en invändning mot behandling hos något *särskilt* kreditupplysningsbolag att man invänt mot behandling hos *samtliga* kreditupplysningsföretag.

Integritetskommittén har i juni 2017 kommit fram till något liknande och föreslår en

[...] författningsreglerad rättighet för fysiska personer att vända sig till den som ger ut en kreditupplysningspublikation för att få uppgifter om sig själv strukna innan uppgifterna publiceras.¹⁵

Vidare borde promemorian, på det sätt som föreskrivs i dataskyddsförordningen skäl 71,¹⁶ men som också påtalats av Integritetskommittén i juni 2016,¹⁷

¹³Prop. 2000/01:50, s. 18.

¹⁴SOU 2017:39, kap. 7.

¹⁵SOU 2017:52, s. 174.

¹⁶Se ovan, s. .

¹⁷SOU 2016:41, s. 420.

När nya analysverktyg används för att kombinera ./../ information från olika externa aktörer, kan man erhålla detaljerad information om den enskilda kunden.

ha tittat närmare på de höga riskerna med profilering (databaserade inferenser om en persons karaktäristika och beteende) och automatiska beslut. Förslaget till KUL 11 § i promemorian innehåller inga referenser till dataskyddsförordningen artikel 22 (*profilering*) vilket riskerar att lura kreditupplysningsfirmorna att de inte är skyldiga att lämna sådan information, vilket de ju faktiskt är (enligt den europeiska lagen).

Fastighetsmäklarförordningen

Sammanfattning.

Fastighetsmäklarförordningen 22 § 1 st följer redan av Fastighetsmäklarinspektionens rättsliga förpliktelser och behöver inte särskilt regleras i lag. 22 § 2 st kan lura Fastighetsmäklarinspektionen att den inte behöver genomföra de tester som framgår av dataskyddsförordningen artikel 6.4.

Systematiken i EU:s dataskyddsförordning är sådan att privatpersoners rättigheter har stärkts genom införandet av en rad nya förpliktelser på personuppgiftsansvariga att noggrannare dokumentera och rannsaka sin insamling och behandling av uppgifter. Vidarebehandling av uppgifter för ändamål som skiljer sig från de ändamål för vilka uppgifterna samlades in är inget undantag.

Promemorian sveper hastigt förbi behandling av uppgifter för ändamål som är andra ändamål än de som uppgifterna samlades in för.¹⁸ Den föreslagna lagtexten innehåller således inte någon instruktion till den personuppgiftsansvarige (Fastighetsmäklarinspektionen) att följa reglerna i dataskyddsförordningen artikel 6.4¹⁹. Utredaren har missuppfattat skillnaden mellan principen om *ändamålsbegränsning*, som ju är en princip den personuppgiftsansvarige ska utöva och efterleva tillsammans med de andra principerna i dataskyddsförordningen artikel 5 vid uppfyllandet av den *rättsliga förpliktelse* som den personuppgiftsan-

Tidigare handlade den externa informationen i huvudsak om uppgifter från traditionella kreditupplysningsföretag. Teknikutvecklingen har dock medfört att det exempelvis via sociala medier går att få en bild av en persons sociala nätverk, men också om livssituation och konsumtionsvanor. Det finns också en växande handel med kunddata via företag som specialiserat sig på handel med personuppgifter av varierande slag, s.k. data brokers.

¹⁸Ds 2017:26, s. 42.

¹⁹Artikel 6.4:

Om en behandling för andra ändamål än det ändamål för vilket personuppgifterna samlades in inte grundar sig på den registrerades samtycke eller på unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt som utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle för att skydda de mål som avses i artikel 23.1, ska den personuppgiftsansvarige för att fastställa huruvida behandling för andra ändamål är förenlig med det ändamål för vilket personuppgifterna ursprungligen samlades in bland annat beakta följande:

- a) Kopplingar mellan de ändamål för vilka personuppgifterna har samlats in och ändamålen med den avsedda ytterligare behandlingen.
- b) Det sammanhang inom vilket personuppgifterna har samlats in, särskilt förhållandet mellan de registrerade och den personuppgiftsansvarige.
- c) Personuppgifternas art, särskilt huruvida särskilda kategorier av personuppgifter behandlas i enlighet med artikel 9 eller huruvida personuppgifter om fällande domar i brottmål och överträdelse behandlas i enlighet med artikel 10.
- d) Eventuella konsekvenser för registrerade av den planerade fortsatta behandlingen.
- e) Förekomsten av lämpliga skyddsåtgärder, vilket kan innebära kryptering eller pseudonymisering.

svarige ålagts av regeringen.

Vi menar att det inte är så trivialt som att ge myndigheter en blankcheck att vidarebehandla, utan att regeringen precis som vid vanliga ändamålsbestäm-
melser ska se till att finns en rättslig grund för behandling. Ett ändamål inte är
samma sak som en rättslig grund (se ovan, s. 3).

Om en ny rättslig grund för behandlingen inte skapas, så ska regeringen ge
myndigheterna i uppdrag att göra de rigorösare bedömningar av lämpligheten i
vidarebehandling som föreslås i dataskyddsförordningen artikel 6.4.

.....

Amelia Andersdotter

Ordförande, Dataskydd.net

Källförteckning

1. Dahl, Niklas, Tillvaratagandet av allmänna intressen, examensarbete på juristprogrammet, Lunds universitet, VT 2014. <http://lup.lub.lu.se/luur/download?func=downloadFile&recordId=4451291&fileId=4646663>
2. Dataskydd.net:s remissyttrande över SOU 2017:39 Ny dataskyddslag. https://dataskydd.net/sites/default/files/sou201739_remissyttrande_dataskyddnet_20170825.pdf
3. SOU 2016:41, Hur står det till med den personliga integriteten? <http://www.regeringen.se/rattsdokument/statens-offentliga-utredningar/2016/06/sou-201641/>
4. SOU 2017:29, Brottsdatalag. <http://www.regeringen.se/rattsdokument/statens-offentliga-utredningar/2017/04/sou-201729/>
5. SOU 2017:39, Ny dataskyddslag. <http://www.regeringen.se/rattsdokument/statens-offentliga-utredningar/2017/05/sou-201739/>
6. SOU 2017:52, Så stärker vi den personliga integriteten. <http://www.regeringen.se/rattsdokument/statens-offentliga-utredningar/2017/06/sou-201752/>